

set Rejsning, saa dog en højere Rejsning end 45 Grader, bliver sat istand til at indrette Mansards- og Dvifstager, om hvis U hensigtsmæssighed der dog ikke lettelig kan være nogen Tvivl. I alt Fald er det ganske vist, at Beboelsesleiligheder i saadanne Etager langt fra ere saa gode som i de Dele af Bygninger, hvor Væggene ere af Muur. Jeg skal dernæst gaae over til Bestemmelsen i § 1 Nr. 2. Det ærede Udvalg har nemlig foreslaaet, at istedetfor, at Lovforslaget bestemmer, at Høiden i en Etage skal være 4 Alen, regnet fra Gulvet til Loftet, skal den nedsættes til $3\frac{1}{2}$ Alen; det er ogsaa en af de Bestemmelser, som berøe paa et Skjøn.

Det er imidlertid, forekommer det mig, klart, at en Høide af 4 Alen maa give en sundere, luftigere og bedre Bolig end en Høide af $3\frac{1}{2}$ Alen. Det ærede Udvalg har vel til Forsvar for Besættelsen af Høiden anført, at man ved at bestemme Høiden til mere end $3\frac{1}{2}$ Alen vilde kunne foranledige, at Leien blev fordyret, ligesom det ogsaa blev yttret af den ærede Drdsfører, at naar Leilighederne havde en Høide af 4 Alen, vilde det være vanskeligere at opvarme dem. Jeg troer imidlertid ikke, at disse Ulemper ville være saa betydelige, at man af disse Grunde skulde opgive Fordringerne paa en større Høide; hvad Fordyrelsen af Leien angaaer, da forekommer det mig, at der kun i en ubetydelig Grad kan være Tale herom, og hvad Opvarmningen angaaer, forekommer det mig heller ikke, at $\frac{1}{2}$ Alens større Høide vil kunne forhøje Vanskelighederne derved. At Høiden er bestemt angivet, er, efter min Mening af en ikke ringe Nytte, thi derved er der dog idetmindste truffet Bestemmelse med Hensyn til een Dimension af et Værelse; det lader sig ikke bestemme, hvormange \square Alen Rum et Værelse skal indeholde, thi det vilde være deels at gaae for meget i Detaillen og deels vilde en saadan Bestemmelse ikke let kunne paasees overholdt; hvad derimod Etagerens Høide angaaer, da er dette Noget, der allerede træder frem ved det Ydre af Bygningen og altsaa som Følge deraf lettere kan controlleres. Jeg skulde derfor meget ønske, om det ærede Thing vilde, hvad dette Punkt angaaer, vedtage Loven saaledes, som den er

forelagt fra Regjeringen og vedtaget i det andet Thing.

Jeg kommer nu til det meest omtvistede Punkt i denne Sag, nemlig Udfastets § 1 Nr. 4, der omhandler Kjelderleiligheder. Det er ganske rigtigt, som der i Betænkningen er yttret, at Lovforslaget saaledes, som det var forelagt, ganske svarede til Loven af 19de Marts 1854, og at man i dette Lovforslag kun havde fundet Anledning til at forbyde Kjelderes Anbringelse i Gader, der ikke vare over 10 Alen brede; men jeg vil dog tillade mig at bringe det høitærede Thing i Erindring, at man i den almindelige Byggelov for Kjøbenhavn af 17de Marts 1856, der afløser Loven af 19de Marts 1854, er gaaet videre. Man har der indført den Bestemmelse, at fra Aaret 1865 skal det være aldeles forbudt at indrette Kjeldere til Beboelsesleilighed. Man har nu vel anført, at i Kjøbstæderne er der mindre Grund til en saadan Bestemmelse end i Hovedstaden, da Kjøbstæderne ikke ere saa tæt bebyggede og Forholdene der i en væsentlig Grad afvige fra Forholdene i Hovedstaden. Det kan vel ikke nægtes, at Forholdene i Almindelighed kunne være meget forskellige, og i den her omhandlede Henseende bedre i Kjøbstæderne end i Hovedstaden; men der er dog enkelte Kjøbstæder, hvor Forholdene ere saaledes, at det maatte ønskes, at en tilsvarende Bestemmelse som den, der findes i Byggeloven for Kjøbenhavn, kunde gøres gjældende, og derfor optages i Loven saaledes, at man vel ikke strax skulde forbyde at indrette Kjeldere til Beboelse, men dog give Bestemmelsen paa den Maade, at det skulde være forbudt efter et vist Tidsrum. Ved Sagens Behandling i det andet Thing yttrede jeg, da der blev foreslaaet en Bestemmelse i denne Retning optagen i Loven, at jeg ikke fandt nogen Betænkning ved at tiltræde et saadant Forslag, da det kun var i enkelte Kjøbstæder, at der fandtes enkelte Beboelseskjeldere. Jeg seer nu, at dette mit Udsagn er blevet modsagt. Jeg troer imidlertid, at hvad jeg der yttrede, var ganske rigtigt. Det er vel opløst af den ærede Drdsfører, at der er indkommet Andragender fra forskellige Kjøbstæder, hvori det er udhævet, at der i disse fandtes flere, og i en